

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:
Pe un an 4 coroane.
Pe o jumătate de an 2 coroane.
Pentru România 10 lei anual.
Abonamentele se fac la „Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Apare în fiecare Duminecă

INSERATE
se primesc în biroul administrației (strad
Poplăci nr. 15).
Un sir garmond prima dată 14 bani, a doua-oară 12 bani,
a treia-oară 10 bani.

Căsătoria moștenitorului de tron.

In un număr de mai nainte am amintit, că în dieta din Pestă se discută legea privitoare la căsătoria moștenitorului nostru de tron.

Discuția a ținut lung, două săptămâni și s-a sfîrșit Marti, în săptămâna aceasta.

Cum știut este, moștenitorul de tron, Archiducele Francisc Ferdinand a luat în căsătorie pe contesa Sofia Chotek. Deși familia Chotek este foarte veche și ilustră, nu este de același rang cu familiile domnitoare. Ear de câte-ori un membru din vre-o familie domnitoare se căsătorește din o familie, care nu are același rang cu a lui, trebuie să se abzică de unele drepturi sau să facă legături pentru viitor.

Aceasta se întâmplă din cauza, că familiile domnitoare vechi au legi anume, care regulează starea membrilor lor și între altele și felul căsătoriei.

Familia noastră împărătească încă are o asemenea lege, numită nemțește Hausgesetz, adică lege de casă. Această lege trebuie să o ție toți membrii, cât timp nu vreau să se rupă de familie, dar cu deosebire trebuie să o ție moștenitorul tronului.

În înțelesul acestei legi, dacă moștenitorul voie să iee în căsătorie o femeie, care nu ajunge la rangul seu, căsătoria se poate face numai cu învoirea Domnitorului, aşa că moștenitorul rămâne în drepturile sale, ce le-a avut și ce i-se cuvin, trebuie însă să abzică pentru fiitoarea sa soție dela drepturile rezervate casei domnitoare, precum și pentru prunci viitori.

Casul acesta a fost acum cu Archiducele Ferdinand. Lui, ca moștenitor, i-s-a recunoscut dreptul de a ocupa tronul, dar nu s-a rezervat nimica pentru soția lui și pentru prunci, care i-i va da D-eu. În înțelesul acesta s-a făcut un act (scrisoare) de stat, o abzicere formală a Archiducelui pentru soția sa și pentru fiitorii sei princi, și acest act de stat Archiducelui l-a întărit cu jurământ.

Vom avea deci împărat-rege, a cărui soție nu va fi împărătesă-regină, ci numai soția regelui, ear' prunci sei nu vor pute fi moștenitori de tron.

Declarația aceasta a moștenitorului de tron vine să fie luată acuma între legile monarchiei.

In Austria ea se recunoaște și ministrul Szell a adus-o în dieta din Pestă ca să se recunoască și în Ungaria și să fie primită. Aici însă unii din deputați, mai cu seamă Kossuthisti, au fost împotriva, cerând ca declarația să nu se recunoască, ca soția moștenitorului să fie recunoscută regină etc. voind a arăta și mai mult deosebirea dintre Ungaria și Austria.

Eată pentru-ce discuția asupra acestui lucru a ținut două săptămâni.

Dacă însă moștenitorul de tron aflat că e bine să se țină de legea casei domnitoare, fără ca pentru aceasta să fi abzis de căsătorie, pentru-co să se împotrivească alții?

De aceea majoritatea dietei, a hotărât Marti, ca legea despre căsătoria moștenitorului să fie inarticulată.

Astfel s'a regulat această afacere, după voea Maiestății Sale și a moștenitorului de tron.

FOITA.

DOINĂ.

Culeasă din Câmpia-Ardealului, de Teod. A.

Bogdan, invet.

Dela Bistrița la vale
Mere-un general călare
Cu o mii de cătane,
Tot feciori mari și pieptosi
Dela făptură osoși,
Cu borneiele pe spate
Și cu puștile 'ncărcate
Cu șirenduri și patroane
Pe potrivnic să-l omoare.
Când s'apropie de-oras
Poruncit-a la dobaș
Să bată general mars,
Când ajuns-o la cetate
Început-o doba-a bate

De suna dealu și valea,
De suna toată cetatea,
Cum suna fete eșia
Apă lor ca să le dea,
Că de sete stau să peie,
Să le dea de mâncare
Că 'i-o cuprins foame mare.
Că de-o zi și-o săptămână
Nu 'mi-o beut apă bună,
Nici de mâncat n'o mâncat
Numai tot prefont uscat
Ba amar și nesărat.
Generalul le grăia:
»Feciori, regiment nemțesc
Stați toți să vă omenesc,
Că-i de mult de când venim,
De când nu ne odihnim,
Luati pușca și-o cătați
Și cu gloanțe o 'ncărcați,
In piron le așezăți,
La mâncare 'mi-vă dați,
Dar' de beut nu prea beți
Că multă vreme n'aveți,
Că pismașu-i tot pismaș

Si nu dă la om răgaz
Să ne odihnim un cias.
Hai cu toții să mânăcăm
Bine să ne săturăm
La Bălgărad să plecăm,
Că din jos de Bălgărad
Multe cătane ne cad.
Voi în seamă să luăi
Când doi trei din voi picați,
C'aşa-i data la cătană
Să moară fără lumină,
Fără lumină de său
Fără om din satu seu.
Fără lumină de ceară
Fără om din a sa țeară.
De se întâmplă ca să moară,
Tamborii îl prohodesc
Și horniștii 'mi-l jelesc,
Cu doba, cu trimbița
De ne plângă inima«.

Conclusul Săcuielor. În sădina de Joi a dietei maghiare a prezentat președintele casei adresa Săcuielor din comitatul Trei-scaune, referitor la stergerea legii naționalităților. Săcuii cer în adresa aceasta a lor, care de altfel a fost trimisă tuturor municipiilor din țară, pentru a face asemenea pași la dietă, următoarele lucruri: »Să se modifice legea despre egala îndreptățire a naționalităților astfel, că naționalităților singuratic se să le rămână în voie a se folosi în comunicările cu autoritățile de limbă lor proprie maternă, când o fac acesta cu graiu viu; dar în cererile adresate în scris autorităților, precum și în decisiunile aduse din partea acestora și la compunerea proceselor verbale să fie folosită exclusiv limba maghiară, ca limbă oficială de stat.«

Din Austria. După știrile venite din Austria, dietele provinciale vor fi convocate pe 17 Decembrie în sesiune extraordinară. Programul lor de muncă îl va forma de astă-dată numai votarea bugetului și proiectul de lege despre taxele ce sunt de încassat pentru consumarea rachiului. Cehii se laudă, că în dieta lor dela Praga vor fi puse în desbatere și alte chestii de urgentă actualitate, sub ce putem înțelege o nouă încercare de împăcare între Cehi și Germani. Sau să pregătească Cehii altă surprindere pe seama guvernului austriac??

O vorbire a lui Salisbury.

Intotdeauna s'a dat însemnatate deosebită discursurilor bărbătilor de stat englezi, cu deosebire cari privesc raporturile Angliei cu celelalte state și caracterizează starea politică internațională.

Un astfel de discurs politic a ținut Sâmbătă, în 9 l. c. lordul *Salisbury* la banchetul, ce a urmat după instalarea lordului majorului Londrei.

Eaunciațiunile ce le-a făcut în discursul seu *Salisbury*, sunt viu comentate în presa engleză și străină, cu atât

mai mult, că acum e vorba de Anglia în situația față de Buri și față de celelalte puteri europene în chestia chineză.

Eată ce a zis *Salisbury*:

»Cu sfîrșitul acestui an bogat în fapte glorioase ne întrebăm, cum stăm în fața lumii, mai cu seamă din punctul de vedere al prestigiului de mare putere? Despre curajul nostru e de prisos să grăesc. Nimenea nu ni-l-a tras la îndoială nici-când și am și dovedit că-l avem. Dar în răsboiul actual am arătat un lucru, care nu se contestă din partea lumii.

Transportarea a 200–300 mii de oameni în o depărtare de 6000 miluri este o uriașă muncă și meritul, că o a săvîrșit, este al ministerului de răsboiu. Unul dintre cele mai mari succese, la cari am ajuns anul trecut, este acela, că am arătat lumii, că coloniile sunt împreunate cu patria-mamă prin cel mai cordial simț de afinitate. Acesta este un rezultat de o valoare uriașă. De aci înainte, atât noi, cât și străinătatea va aprecia altfel, ca până acum, valoarea legăturilor noastre coloniale.

O mare bucurie ne-a causat anul trecut prietenia intimă ce s'a desvoltat între noi și Statele-Unite din America. Așa cred, că chestia, ce a triumfat acolo la alegerile din zilele aceste, e chestia de onoare a civilizației și a comerciului. Eu cred, că în aceste principii residă isvorul ori-cărei prosperări și ori-căruia progres.

Ce privește China, nu pot vorbi deplin liber, de oare-ce aparținem unei grupe de aliați, cari lucră solidar în chestie. Cred, că cu toții cunoaștem concertul european și avem în privința aceasta experiențe.

Concertul european are mai multe insușiri caracteristice. Una este, că voiește să susțină pacea între puterile europene. O altă insușire e, că rezolvarea ori-cărei chestii pendente se silește a o amîna cât se poate de mult. Nu vreau să fac critică, nici să profetesc nimic, dar amintesc de o convenție dintre noi și Germania, fiindcă aceasta e lucru public deja.

În ea nu este nici o escentricitate sau ceva lucru deosebit, de oare-ce în ea se dă expresiune voinței și sentimentelor celor mai multe state aliate, ear de altă parte stabilește două puncte, anume, că voiește a susțină integritatea Chinei și politica deschisă. Dacă aceste două puncte se vor ține, în acest cas chestia chineză nu are să ne inspire

ingrijiri. Mai trebuie apoi să pregătim calea, ca China să ajungă de nou la un guvernament regulat și la stare normală, în loc de a nisui, ca să vătămăm integritatea ei și să vrem a o cîrmui cu armate. Aceasta ar fi o idee greșită și e lucru prețios, declararea alor două puteri, că nu le este acesta scopul.«

Salisbury și-a încheiat apoi astfel vorbirea:

»Ultimatumul lui Krüger și atitudinea văduvei împărătese chineze față de ambasadorul nostru, au fost niște imprejurări, cari nu s'au potrivit cu speranțele esprimate la conferența dela Haga. Dacă și au guvernele intenții pacnice, acțiunea lor este espusă pericolului, ca să fie conturbată prin fapte sălbatici și pătimăș. Nu avem garanție, că vre-un guvern nu va preda mijloace sale de putere claselor mai puțin luminate. De aceea trebuie să fin la pândă. Trebuie să ne îngrijim de mijloace de apărare, ca să nu dăm de pericolul, că pacea să se strice fără de veste. Trebuie să avem garanții, că din afară nu vom fi pagubiti.«

DIN LUME.

Din China.

Din China sunt puține știri. Tratativele de pace au dat de o nouă perioadă, de oare-ce statele Belgia, Olanda, Spania și Danemarca cer ca și părerea lor să fie ascultată. De aci provine o nouă încurcătură, fiindcă Rusia și Franția află de justă pretensiunea acestor state și o spriginesc, Germania și Anglia sunt contra zicend, că numai acele state să aibă ingerință la tratativele de pace, cari au forță armată în China.

»Standard« e avisat din Shanghai, că ministrul chinez și oficialii superiori au avut o consultare în Singanfu, pentru a decide care oraș să fie în viitor capitala imperiului și residența curții. La votare 4 voturi au fost pentru Peking, 1 pentru Sengtufu și 5 pentru Singanfu, vechea residență a Chinei.

Admiralul rus *Alexejev* a provocat guvernul chinez să preie administrația Manciuriei, sub protectoratul Rusiei. Rusia voiește să țină în Manciuria 40 mii de soldați, sub pretest de a păzii căile ferate și a susțină ordinea. Aceasta

Poesii populare.

De pe Mureș.

Culese de David Cengher, jude econom din comuna Felfalău.

Cântă cucu pe cetate
Nu mă-nstrâina 'mpărate
Că n'am tată să mă cate
Nice maica nu mă poate,
Că măicuța 'mi cam slabă
Si mândruța 'mi beteagă,
Surorile-s tinerele
Nu știu cărările mele
Ce face Neamțu cu ele
De sunț tot în dor și jele.

Tine Doamne postele
Să ne poarte cărțile
Să scriem dorurile
Să cetească mândrele.

De-ar fi dorul ca pădurea
Eu 'l-aș tăia cu săcurea

De ar fi dorul ca holda
Tăia-l-aș cu secarea,
Și eu de el aș scăpa
Inima nu 'mi-ar strica
Jelea nu m'ar mai mâncă,
Da dorul e mare cână
Nu-l poate omorî nime.

M'am gândit de multe-ori
Să nu mai trimit scrisori,
Pune-o peana sub picior
Si n'oi mai scrie de dor,
Pune-o peana 'n foc și-a arde
Si n'oi mai trimite carte
La mândrele de pe sate.

Pișcă bade pe lelea
N'aștepta să-'ti zică ea,
Că ar zice, 'i-e rușine
Dac'o piști și pare bine.

GLUME.

Păcală și Sasul.

Mai în tot satul se află câte un om, pe care pentru șodenile și păcăliturile lui, cei alătri oameni îl numesc »Păcală«.

Intr'un asemenea sat a nimerit odată și jupânul Honț. Sfătos și viclean — Honț, cu care om se întâlnie începând a-l înghipa cu căte o vorbă de bat-jocură și ocară.

Intr'o răspântie, Honț, aflat un om stând și privind la trecători.

— Dar tu ce stai aci, moi Rumune? și cum chiamă la tine? — întrebă Sasul.

— Eu sunt Păcală! — li răspunse acela.

— Aha! de mult vrut să întâlnesc și io cu Pucală! N'ai puté se pucălesti și la mine?

ar însemna ocuparea definitivă a Man- ciuriei. Li-Hung-Ciang n'a răspuns încă lui Alexejev, așteptând instrucții din Singanfu.

Condițiile de pace pentru China.

«Times» e informat din Peking, că ambasadorii au statorit următoarele condiții pentru China:

1. China să ridice baronului Ket-teler un monument, pe locul unde a fost ucis și un prinț împărătesc să meargă în Germania pentru a preda în persoană împăratului scrisoarea, prin care se cere iertare.

2. China să decapiteze pe cei 11 prinți și oficiali, al căror catalog e stabilit.

3. Să se suspende pe 5 ani ținerea esamenelor publice în provințele, unde au fost răscoale.

4. Pe viitor toți oficialii, cari sunt dușmanoși străinilor, să fie amovați și pedepsiți.

5. China să plătească despăgubiri de răsboiu.

6. Ciung-li-iamenul să se desființeze și să se institue un minister de externe.

7. Cu împăratul Chinei să se poată comunica în mod cinsit.

8. Taku și alte fortărețe de pe malul Pecili să fie demolate și să se interzică importul de arme și alt material de răsboiu.

9. Ambasadele din Peking să aibă garnisoană stabilă. Să se afișeze în întreg imperiul, în decurs de doi ani, proclamații împărătești, în cari să fie desaprobată mișcarea Boxerilor.

Aceste condiții principiale vor fi înaintate plenipotențiilor chinezi și vor forma baza tractatului de pace.

Krüger.

Pe când în Africa-sudică atacurile și luptele săngeroase se dau neîncetă, bătrânul president Krüger se apropie pe naia Gelderland de malurile Europei. El va debașa în Marsilia și va cerceta statele Franța, Belgia și Olanda. Leyds a notificat guvernelor acestor state, că Krüger călătoresc ca om privat și nu în calitate de cap de stat. Astfel nu vor fi primiri festive, ci lui Krüger îse

— Ba pută! — răspunse acela, stănu mai tot aici până îmi voi aduce traista cu păcălile de acasă!

Honț aștepta până la ameazi, aștepta până la vecernie, dar' Păcală tot nu mai venia cu traista cu păcălile.

— Ce stai aci jupâne? — îl întrebă mai pe seară un Român.

— Aștept pe Pucală, se aducă traista cu pucălile de acasă se pucălească la mine!

— Dar' încă tot nu ești păcălit de stul? — 'mi-l tăia Românul, — că stai de astă-dimineață aci!

— Da dechter voader! — strigă mărios Sasul și-si cam văzut de drum.

vor face onorurile, ce se fac capetelor incoronate, când călătoresc incognito.

Lui Krüger i-a succes a măntuș o parte din tesarul public al Transvaalului, anume 10 milioane de fl. în aur.

Indată ce va sosi la Marsilia, Krüger va începe publicarea documentelor oficiale, din cari va ești la iveală cauza adevărată a răsboiului din Africa-sudică și cari vor compromite pe Chamberlain.

Alegerea de president în America.

Săptămâna trecută, Marți, în 6 l. c. a fost în Statele-Unite din America de mează-noapte alegerea electorilor, (alegătorilor), cari au să aleagă pe noul president, capul statului. Statele-Unite sunt republică și-si aleg presidentul tot la 4 ani. Alegerea se face așa, că cetățenii aleg dintre ei alegători sau trimiși, cari apoi aleg ei pe presidentul.

La presidenție au candidat doi: Mac Kinley, presidentul de acum și Bryan. Alegători sau trimiși au fost aleși 447. Dintre acestia cei mai mulți sunt de partida lui Mac Kinley, așa, că în luna viitoare, când se vor întruni trimișii, va fi ales de nou Mac Kinley.

Alegerile din 6 l. c. au fost foarte vijelioase; s-au întemplat la ele bătăi crâncene și chiar moarte de oameni.

Din Franția.

Marți, în 6 Noemvrie n. s'a deschis noua sesiune a camerei franceze. Deschiderea ședinței a fost liniștită și fără incident. E de remarcat însă declararea ministrului de comerț Millerand, ministrul socialist, care a zis că este partizanul *grevei obligative*, în sensul, că lucrătorilor să li-se permită a se pronunța, prin sufragiu universal, asupra chestiilor de grevă. Millerand a adaos, că va prezenta un proiect de lege în chestie.

In ședința din 8 Noemvrie s'a dat guvernului vot de incredere, după ce însă mai nainte au fost primele două propunerile, contra căror a debacat prim-ministrul Waldeck-Rousseau.

Anume camera a primit propunerea lui Goujon, că respinge teoriile colectiviste și propunerea lui Sembat, prin care și-a exprimat părerea de rău asupra estradării lui Sipido, atentatorul contra printului de Wallis.

În senatul francez s'a prezentat un proiect de lege privitor la împedecarea depopularisării Franției.

Știri mărunte.

Lângă *Prepolato* o ceată de Arnăuți a năvălit în Serbia, atacând pe păzitorii de graniță sârbi. Arnăuții au fost respinși, perzânz 2 morți.

Ministrul de răsboiu al Statelor-Unite, Root a provocat pe generalul Mac Arthur din Filipine, să fie mai energetic față de răsculați și să pună capăt luptelor guerilla. Aceste măsuri energice se iau în urma rezultatelor obținute la alegerea electorilor.

«Daily Mail» scrie, că începând cu 1 Ianuarie 1901, armata engleză va fi radical reformată, anume după modelul armatei germane. Miliția va exercita 10 luni pe an.

În ședința dela 12 l. c. camera franceză a exprimat cu unanimitate felicitările aranjatorilor și factorilor expoziției universale.

Mișcarea carlistă a fost sugrumată. În întreagă Spania e linistită. Cel puțin aşa anunță depeșele din Madrid. În Barcelona continuă perchiștiile de domiciliu. În Gracia și Manresa au fost arestați mai mulți oameni.

Ziarele republicane din Madrid publică o serisoare a lui Don Carlos către generalul Moore, zicând că mișcarea carlistă s'a produs contrar instrucțiunilor sale.

Don Carlos protestează contra acestei mișcări și crede, că o mișcare revoluționară îndelungată ar fi foarte primejdioasă pentru Spania.

Despre testament.

De Dr. Valer Moldovan.

Cuvântul testament e un cuvânt latinesc și înseamnă o rinduială, pe carea o face un om atunci, când simțește că 'i-se gătă zilele. Iși spune în ea voința cea din urmă, după care voință se va face împărțirea și moștenirea averii lui după ce va fi murit. Si fiindcă rinduiala aceasta de cele mai multe ori se face în o scrisoare, sub testament se înțelege și scrisoarea aceasta, cu toate că, precum veți vedea mai jos, testament se poate face în unele imprejurări și numai cu vorba, fără să se fi luat în scris voința cea din urmă.

Când moare un om după care a rămas avere, atunci cei cari moștenesc avere aceasta se numesc *moștenitori*, iar avere se chiamă *moștenire*.

Că cine poate fi moștenitor după cineva ne-o spun legile țării.

La noi în țară în trei feluri poate moșteni cineva.

1. Antâi e moștenirea așa zisă după lege. Sunt mai multe cazuri când putem zice despre cineva că are drept de moștenire după lege. Fiindcă azi vreau să vă vorbesc numai despre testament, ca să nu mă întind prea pe lung, vă voi spune numai într-o pildă, că bună-oară când putem vorbi despre moștenire după lege. Anume când moare un om cu avere și nu și-a făcut testament, atunci averea lui o vor moșteni cei cari sunt mai aproape înruditi cu el, adică copiii și dacă n'are copii, atunci părinții lui, iar dacă n'are nici părinți, atunci celelalte neamuri în rindul acela după cum prescrie legea.

Si fiindcă legea e care le dă dreptul de moștenire și care spune că cine și în care rind are să moștenească, să numești felul acesta de moștenire după lege.

2. Al doilea fel de moștenire e după testament. Că cine are dreptul să-si lase avere prin testament, că cine poate moșteni pe calea asta și în urmă că cum trebuie făcut testamentul vă voi spune pe lung și pe larg în cele ce urmează.

Acum însă, ca să nu perdem firul, să vă spun și despre al: 3-lea fel de moștenire, adică moștenire după contract.

Lucrul e ușor de înțeles dacă vă spun într-o pildă: Așa bună-oară badea Niculae vrea să-si lase toată avere după ce moare nepotul său Iuon. Se pun deci și fac un contract, în care badea Niculae spune că toată avere după moarte va fi a nepotului său Iuon, până trăește însă o va folosi el.

Iuon încă spune în contract că el primește într-o toate contractul unchiu său și bună-oară să leagă și el, că căt timp va trăi unchiu său va sedea la el, și va ajuta să lucre pământul, iar după moarte il va îngropa cinstit.

Contractul acesta il subscrui amândoi și pun și mărturiile, căte le cere legea și luerul e isprăvit.

Acum mă veți întreba d-voastră, că de ce e lipsă de contract, că doar unchiul putea să lase și în testament averea sa nepotului seu.

Apoi vă spun că nu e tot una și e deschilinire între aceste două.

Pentru că la testament badea Niculae nu trebuie să se țină de testament, ci până ce moare îl poate schimba, îl poate rupe și poate face altul, în care să lase averea altuia. Pe când contractul făcut în toată forma nu-l mai poate strica, ci trebuie să se țină de el. și e bine că e aşa, pentru că să zicem că Iuon crezând că unchiu-seu i-a lăsat lui averea după moarte prin testament, el se pune și lucră cu sîrguință fără nici o plată și când colo după moartea unchiu-seu află că bătrânul iși-a lăsat averea altuia și el rămâne cu buzele umflate. Pe când dacă a făcut contract de moștenire, el e liniștit și ferit, pentru că știe că până când se ține el de ceea ce a făgăduit și el în contract, că adeca să lucre moșia, până atunci nime, nici chiar unchiu-seu nu poate strica contractul și după moarte el capătă averea. În astă stă deosebirea între moștenirea după testament și între cea după contract.

(Va urma).

Mormintele marilor nostri dela anul 1848.

De Silvestru Moldovan.

Ardealul e un muzeu, cu rarități și trumseji naturale neîntrecute și cu reminiscențe de-ale popoarelor, cari i-au locuit plaiurile din timpuri străvechi.

Dar Ardealul e și un mare pantheon al poporului românesc. În sinul pămîntului seu binecuvîntat dorm somnul de veci eroii și martirii anonimi ai trecutului nostru și marii nostri bărbați din diferite timpuri, cari prin lupte și suferințe și-au scris numele cu litere neșterse pe paginile istoriei.

Unii dintre ei, mai puțini, mînați de vîntul sorții au trecut hotarele Ardealului și osminte le odihnesc departe de pămîntul patriei. Cei mai mulți însă la stîngerea vieții lor, bogată în mari fapte, aici au vîzut ultimele raze ale soarelui sărutând creștele falnicilor nostri munți...

De aceea pămîntul Ardealului e ca și semînat cu morminte de-ale marilor nostri bărbați. Dacă îți vei îndrepta pașii în oricare ființă, vei da pretutindenea de locul de odihnă cel puțin al unuia din aceia, a căror memorie va via întotdeauna în inimile românești.

Începînd de pe la poalele munților sudici, la Sibiu, Avrig și la Brașov, apoi prin mijlocul țării, la Blaj, pe Mureș și pe Tîrnave, în nord la Bistrița și Borșa și în Munții Apuseni și Zarand — în tot locul vei afla morminte scumpe, morminte, cari din tainica lor adâncime ne șoptesc despre iubirea de neam, despre jertfe și lupte naționale.

Eață Ardealul — un panteon.

Să intrăm în acest mare panteon, să cercetăm câteva morminte din cuprin-

sul lui. Să cercetăm mormintele acelora, cari menișii au fost de soarte să lucre și să lupte împreună în un vîrtej de mari evenimente, în un an hotărîtor, dela care se datează o nouă epocă în viața poporului român. Să cercetăm locurile de vecinie lăcaș ale marilor nostri bărbați dela 1848.

Să plecăm cu evlavie, și cu respect și venerație să peregrinăm dela mormînt la mormînt... Să depunem la fiecare peatră monumentală o lacrimă de durere și să ne încinăm cu pietate umbrelor mărește... Aceasta e datorința noastră de fii și de urmași recunoșcători.

Porțile panteonului sunt deschise.

SIMEON BALINT.

În Munții Apuseni, prin văile și pe coastele umbrite de codri, mulți eroi ai luptelor noastre seculare își au locul de vecinie odihnă. Stâncile pleșuve, brazii și stejarii, cari i-au vîzut încinși la luptă, le sunt străjerii, împreună cu salcamii măngăietori, plantați de mâni generoase...

Sădiți arbori la mormintele eroilor, arbori falnici, podoaba locului! An de an ei înverzesc, frunzele lor reînvie, șopând tainic în amurg de seară despre memoria vecină a sufletelor de eroi.

Un astfel de mormînt, umbrit de acați, află la Roșia-de-munte, în cimitirul bisericei române gr.-cat.

Este mormîntul lui Simeon Balint.

Balint a fost preot și erou. Pentru propovăduirea adevărului la poporul seu a fost martirizat la 1848, înainte de a se începe lupta cu arma, ear' în vîrtejul luptelor a fost erou, curajios și neînfrânt.

Bărbat popular, Balint era numit în munți de obicei „popa Balint” și „tată-moș”. A murit la 1880 ca protopop al tractului Bistrei.

Mormîntul lui se află lângă turnul bisericei gr.-cat. în partea de cătră mează-zii. Alătura sunt mormintele familiei antecesorului seu, a preotului Zaharia Golgoți, care i-a fost soeru.

Mormîntul lui Balint e incadrat în peatră, pe care a fost odinoară un grilagiu de lemn. Azi la cele patru unghii sunt patru acați, ear' mormîntul e acoperit cu flori. La cap se află un monument de marmoră albă-sură, cu următoarea inscripție:

*In memoria
mult iubitului nostru
soț, tată și moș*

SIMEON, cav. de BALINTH,

preot gr.-cat. în Roșia de m.

protopop al tractului Bistrei etc.

născut în Copand la 30/9 1810.

+ la 16/4 1880.

Carolina, soție

Ana Hodos, fiică

nepoții.

GEORGE BARITIU.

Există în Ardeal cimitere, cari sunt adevărate mici panteone. Astfel este cimitirul bisericei române gr.-cat. din Sibiu. Aici se află mormintele lui Papiu Ilarian, al baronului Ursu de Margină, Budai Aron și George Barițiu.

Barițiu n'a luptat cu arma pentru redereșteptarea noastră națională, ci cu puterea spiritului seu. A întemeiat ziaristica română și a desvoltat o mare activitate, cu deosebire pe terenul istoric. Bărbat activ, el a ajuns în urma meritelor sale literare la cele mai înalte posturi, ce le are naționea română în domeniul științei și al literelor: președinte al Asociației și al Academiei române din București.

La 1892 când Barițiu a împlinit etatea de 80 de ani, a fost sărbătorit de poporul românesc de pretutindenea, iar Academia română în aducerea aminte a iubileului a bătut o medalie comemorativă.

Barițiu a răposat la 1893. Mormîntul lui se află lângă biserică gr.-cat din Sibiu, la stânga; e simplu și puritan, cum puritan și fără pretenții a fost Barițiu în viață: o lespede de granit, incadrată în grădini de fer.

Inscripția pe lespede e de următorul cuprins:

GEORGE BARITIU

născ. 12 Maiu 1812.

răp. 2 Maiu 1893.

În memoria eternă.

Jalnicia familie.

Convocare.

Societatea pentru înființarea unei școale de fete române în Oradea-mare își va ține adunarea generală în Oradea-mare, la 8 Decembrie st. n., după ameazi la 3, în localul institutului „Bihoreana”, cu următoarea

PROGRAMĂ:

1. Președintele deschide adunarea.
 2. Se va alege un secretar pentru redactarea procesului verbal al adunării.
 3. Cassarul va face raport despre progresul societății și în special despre starea fondului ei.
 4. Se va alege o comisiune de trei care să examineze raportul cassarului și să facă raport adunării.
 5. Se va alege o comisiune de trei la care se vor înscrie membri noi și la care se vor plăti taxele de membri, având comisiunea a raporta adunării.
 6. Propuneri eventuale.
 7. Alegerea președintelui, vicepreședintelui și a comitetului societății pentru trei ani următori.
 8. Se va defișa locul și timpul viitoarei adunări generale.
 9. Președintele va închide adunarea.
- Invităm la această adunare pe toți membrii societății, precum și pe aceia care doresc să fi atari.
- Oradea-mare, 7 Nov. 1900.
- Teodor Kővári,
președinte.
- N. Zige,
cassar și substitut secretar.
-
- Trebue că-i frumoasă....
- Vezi ilustrația. —
- Trebue că-i frumoasă carte ce o cetește fata. Va fi vre-o povestire de dragoste, căci frumoasa fată s-a oprit și privește gânditoare. Oare nu se gândește ea la iubul, pe care l-a dus Neamțul departe și l-a jurat pe steag?

PARTEA ECONOMICĂ.

Economia în şcoalele poporale.

Motto: »Nu pentru şcoală, ci pentru viaţă învăţăm.«

Disertaţiune cettă în adunarea reuniunii cerecuale a învăţătorilor de stat şi comunali din comitatul Făgăraşului, tînuită în comuna Scorein, la 8 Octombrie n. a. c. de:

Ioan Georgescu.

(Urmare).

Să nu ne prea mirăm deci, dlor colegi, că astăzi de sus dela ministru, până la primarul satului toţi suntem de o părere şi un gând, şi anume: ca să se lătească şi sporească cât mai tare pomii nobili prin grădinile, pămînturile şi fenelele economilor nostri. Aceste ordinaţiuni au deoparte interesul propriu al economilor, de altă parte este chiar şi interesul, folosul şi mărirea ţării, pentru că acum cu trenul mai umblă şi oameni străini prin ţeara noastră şi dacă ne vîd grădinile noastre destul de mari şi potrivite pentru cultura pomilor, pline

de scăieci şi alte buruieni nefolositoare, dacă ne vîd casele, şcoalele, pieţele, strădele, drumurile, rîurile şi cîmpurile noastre arse şi pîrjolite de arşiţa soarelui şi fără de nici un pom sau arbor pe ele, de sigur, că nu ne vor lăuda, de sigur că nu vor zice, că suntem un popor cult şi de sigur, că vor mai spune şi scrie şi altora că cum e aici pe la noi.

Pe lângă aceste foloase obştëşti aşa zicînd, pomăritul ne mai aduce şi un folos deosebit prin poamele lui, cari sunt o adevărată binecuvîntare a lui Dumnezeu pentru cel sărac ca şi pentru cel bogat. Pentru cel sărac, fiindcă le mănâncă uneori în loc de altă mâncare sau legumă de post, ear' pentru cel bogat, fiindcă le mănâncă în urma altor mâncări mai grase, sau le pregătesc în felurite moduri, pentru a le putea păstra timp mai îndelungat peste anul întreg.

Ca mai în toate afacerile economice, aşa şi în privinţa culturii pomilor America ne-a luat pe dinainte, de oare ce numai în anul 1894 s-au esportat persece din Statele-Unite în preţ de 280 milioane de coroane.

In Francia, un orăşel mic cu numele Boulbon esportează pe an persece în preţ de 150 mii de coroane, ear' Cavailon, un sat mic cu pămînt petros esportează mandule în preţ pe 30 mii coroane. Orăşelul Lyon vinde numai căstane în preţ de patru milioane coroane.

Tînutul Mühlhausen din Germania esportează cireşe în preţ de 280 mii de coroane pe an. In Germania în mai multe ținuturi, economii au împuñat cultura bucatelor pe contul pomăritului şi al economiei de vite, semenând pentru nutrirea acestora o parte însemnată a cîmpurilor cu plante de nutreşti.

Serbia esortează prune sau rachiui făcut din acestea în preţ de 24 milioane de coroane pe an, ear' Bosnia în preţ de 20 milioane de coroane.

În patria noastră cele mai vestite ținuturi de pomărit sunt: Crişul-mare şi Kecskemét, cari în anul 1894 au esportat persece, alune şi struguri în preţ de un milion de coroane. Orăşelul Göncz esortează persece în preţ de 24 mii coroane pe an. Murăşul-mare vinde pe an struguri în preţ de 600 mii de coroane.

ear' Maramureșul a vîndut numai în anul 1895 mere în preț de o jumătate milion de coroane.

Dar' să nu mergem aşa departe! Acă e orășelul Cisnădia, despre care deși nu amintește statistică nimic, totuși credem, că esportează și ea cireșe în preț tot aşa de mare ca și orășelul Göncz din comitatul Torna.

Ce credeți dlor colegi! Oare în școalele locuitorilor de mai sus să se fie propus economia și ramurile ei laterale sau nu? Eu cred sigur, că s'a propus!

Propunerea economiei în școalele poporale este ordonată de altcum chiar și prin »Planul« de învățămînt al Escelenței Sale domnului ministrului de culte și instrucțione publică cu datul de 29 Iunie 1879 nr. 17.284, începînd din clasa a III-a poporala.

Pentru propunerea aceleia sunt anumite manuale aprobate, din cari învățătorul și poate alege materialul de lipsă și și-l poate întocmi după anumită purtare. Afără de acelea, cele mai multe legendare pentru școalele poporale încă conțin anumite bucăți de lectură din sfera economiei.

Dar' trebuie să constațez, că în unele din școalele poporale, economia nu se propune cu deplin succes.

Am avut ocazie să asist la un examen, unde permîșdumă-se, ca să întreb și eu un școlar mai mărișor ceva din economie, cel întrebat, nu mi-a putut răspunde, că de câte ori se ară pămîntul pentru cultura grâului, ovăzului și altele. Dar' școlarul meu știa că pe apă rîurile, munții și cetățile din Asia și Africa.

Nu zic, că acestea nu ar fi de lipsă în școalele poporale, ba cred că fiecare obiect de învățămînt trebuie propus în cadrul »Planului« în toate orele ce i-se compet. Dar' ca un obiect să se propună în contul altuia, aceasta cel puțin nu este corect.

Am zis mai sus, că »Planul« de învățămînt ordonează propunerea ramurilor economice numai din clasa a III-a începînd. Eu însă merg și mai departe și zic, că propunerea economiei se poate face chiar din clasa a II-a.

În privința aceasta am cu un motiv mai mult chiar exercițiile verbale și memoriale de V. Nagy, care la intuițunea animalelor, acestea se descriu încătră chiar și din punct de vedere economic, după cum se poate vedea și din poesia următoare:

»La cărăță și călare
Calul s'a 'ntrebuințat,
Calul drumul cel mai mare
Totdeauna 'l-a scurtat.

Calul se mai folosește
La arat, la séménat,
Pentru care el poftește
De beut și de mâncat.

Până este în vigoare
Este gata de-a lucra,
Și ne lasă dacă moare,
Pielea, părul, coada sa.

— În școalele de stat și comunale, atîrnă pe cele mai multe locuri chipuri din viață economică. Oare chipurile aceleia nu trebuie espligate școlarilor în oara de economie? Eu cred, că da! De aceea sunt și comandate, ca școlarii să

poată avea intuițunea de lipsă despre fiecare lucrare economică.

Școlarii școalelor noastre poporale sunt recrutiți într'un număr covîrșitor din fii de economi, cari după absolvarea acestora, sunt chemați și ei însăși de a se ocupa mai târziu de propria lor economie. Cum o vor putea purta ei cu succes, ca să țină piept concurenței străine, dacă nu vor fi înzestrati încă din școalele poporale cu cunoștințele neapărat de lipsă?!

II.

— Precum la propunea celorlalte obiecte de învățămînt, aşa și la propunerea economiei, rezultatul practic al aceleia atîrnă dela bunul metod al învățătorului. Si la propunerea acestui obiect, învățătorul trebuie să purceadă dela aproape la departe.

În privința aceasta eu cred, că învățătorul purcede foarte corect și metodnic, dacă din când în când atrage atenția școlarilor sei, nu numai la buna lor purtare din școală, ci chiar și din casa părintească, și anume: ca în școală să nu mângească și facă tăieturi pe mobilele aceleia, apoi să nu și mângească și sfîrtice cărțile, recuisitele de scris și vestimentele, ear' în casa părintească să ajute și ei la acele lucruri economice, cari nu trec peste puterile lor.

Trecînd din școală și casa părintească, un deosebit interes stîrnește în școlari animalele domestice, pe cari le vîd aproape zilnic în economia părinților lor. Acestea trebuie descrise pe rînd, fiecare și din punct de vedere economic.

Dela animalele domestice trebuie trecut treptat la cultura pomilor, legumilor și florilor. Dacă undeva, apoi aci se nimerește foarte bine proverbul: »Vorbele mișcă, exemplele atrag«. Înăzdar va tot explica învățătorul, că pomii, legumile și florile se prăesc și cultivă aşa și pe dincolea, ear' el însuși nu va premerge cu bun exemplu înaintea școlarilor sei, explicarea lui teoretică puțin le va ajuta. Când însă școlarii vor vedea și în praxă cele explicate, atunci propunerea va fi cu atât mai sigură și rezultatul cu atât mai îmbucurător.

Din grădină apoi trebuie trecut la cultura diferitelor plante economice despre cari școlarii mai mărișori își câștigă deja și în praxă cunoștințele de lipsă, aşa că învățătorul n'are decât să completeze și esplice cele vîzute acolo.

Eu cred, că tocmai din acest punct de vedere s'au înființat și școalele economice de repetiție și prelegerile economice: ca fiitorii economi, ca și cei mai în virștă, să-și poată câștiga prin acele cunoștințele de lipsă economice.

Așa stănd lucrul este prea firesc, dlor colegi, că și noi să propunem cunoștințele economice în școalele poporale în sensul »Planului« de învățămînt, ca fiitorii economi încă de aici să-și poată forma un fundament solid, pe care au să se clădească pentru viitor. Aceasta să o facă cu atâtă mai vîrstos, căci, cum am zis și la început: »nu pentru școală, ci pentru viață învățăm«.

Asigurările.

Avere și agoniseala la nici o clasă de oameni nu este spusă la atâtea daune și primejdii, ca a economului. De multe ori séménăturile lui mai gata sunt încicate de apă, bătute de grindină sau peatră, sau nimicite de seceta prea îndelungată; de multe ori vitele lui se primejdiesc sau prăpădesc de anumite boale; de multe ori casa, șura și celealte clădiri sunt distruse în câteva momente de focul mistitor.

Pe când neguțătorul și meseriașul au avereia lor mai asigurată, căci nu este spusă aşa elementelor distrugătoare, pe atunci a economului, după cum am vîzut este foarte spusă întemplierilor, dela al căror mers regulat sau ne-regulat atîrnă totdeauna și prosperarea sau stagnarea și nimicirea aceleia.

Tocmai fiindcă avereia economilor este aşa spusă, n'ar strica, ca ei să fie mai prevăzători și mai înțelepți, căutând a se asigura în contra elementelor distrugătoare.

Poporul nostru a fost prea dedat până acum cu aceea, ce i-a rîndut soarta, care de cele mai multe ori aşa a fost de nemiloasă față de el, încât nu i-a lăsat decât tipete și vaiete. Cine nu o crede aceasta, să meargă numai după un foc mai mare la fața locului și se va putea convinge îndată despre adevăr.

Scenele mișcătoare, ce se petrec în urma focurilor mai mari, sunt în stare să înmoie și inimile cele mai impetrîpte. Sigur că acelea au dat un îndemn puternic la înființarea băncilor de asigurare.

Dar' poporul nostru dela început nu a fost prea aplecat spre asigurări, și aceasta a făcut-o el din mai multe considerații. Deoparte a vîzut, că băncile de asigurare sunt mai tot în mâni străine, de altă parte și-o fi socotit și el, că plătind el și următorii lui regulat câteva zecenii premii la bancă și ne-intemplându-i-se nici o daună, el își mai răscumpără obiectele asigurate și prin aceea numai îmbogățește banca.

S'au mai întemplat apoi și casuri de acelea, că agenții de asigurare, cari cutreeră satele, au incassat sume mari de bani de pe la oameni, pe cari nu i-au administrat băncilor respective, ci au luat-o la tălpășita cu ei, lăsând astfel și băncile și pe oamenii asigurați cu buzele umflate; sau că aceia nu spuneau condițiunile de asigurare drept, și când le veniau oamenilor polițele (contractele) se pomeneau numai, că au fost duși pe ghiață, având să plătească sume cu mult mai mari, de cum s'au fost tocmit cu agenții de asigurare; sau apoi, că după foc, sub un protest sau altul, nu li-se solvia sumele asigurate întregi.

Am mai puté continua, arătând și alte nedreptăți și înșelătorii, ce a suferit poporul nostru cu asigurările, cum de pildă a fost sorocit pe la judecătorii, condamnat la solvirea premiilor și alte spese și mai pe urmă chiar și execuțat. Toate acestea l-au făcut, ca el mai bucuros să sufere o daună elementară, decât o daună și nedreptate făcută de oameni.

Apoi se știe, că afară de darea eraială, poporul nostru trebuie să mai plătească o sumedenie de aruncuri pentru

comună, drum, comitat, școală, biserică și altele, aşa încât pe lângă toate încordările lui materiale, nu mai e în stare să plătească și premiile de asigurare, unde nu este silit și executat, ca la cele-lalte aruncuri.

Să nu se credă, că înșirând aceste neajunsuri, noi am fi în contra asigurărilor. Nu, Doamne ferește! pentru că asigurările sunt în adevăr cele mai bune și mai salutare instituții, înființate, pentru ca cel asigurat »se poate durmă linistit« după cum se mai zice. Prin urmare ar fi rău destul, dacă nici aceia, cărora le dă mâna, nu s-ar asigura.

— Asigurările sunt de mai multe feluri: contra focului, grindinii, sau petrii, a vieții, a morții, a primejdiei, a zestrei și altele, pentru cari cei mai cu dare de mâna se pot folosi amesurat stării lor materiale.

Când e, ca cineva să se asigureze, trebuie să caute totdeauna după bancă, care e mai sigură și mai solidă, și totodată și mai aproape de el, ca astfel să se mai poate informa din când în când, că cum plătește aceea la casă de pagubă, și că prosperează aceea sau că dă îndărăt.

Poate, că multele nedreptăți și daune ce le-a suferit poporul pretutindenea, a avut înainte și înalta Curie din Budapesta, când la anul 1894 sub numărul 316 a adus hotărîrea prin care asigurătorul este obligat să plătește numai rata primă de asigurare, când adecă i-se dă în mâna poliță de asigurare, în care se cuprind totodată și condițiunile dintre asigurați și bancă. Una dintre aceste condițiuni zice, că banca nu este obligată să plătește dauna făcută de foc, dacă premiile de asigurare nu s-au solvit la timpul prescris. Prin urmare zice numita hotărîre, că nici asiguratul nu poate fi silit să plătește premiile, și polița se privește astfel de către amândouă părțile de nevalidă și nimică.

Așadară, după hotărîrea de mai sus, dacă a trecut un an dela data asigurării, poți să nu mai plătești premiile respective să nu-ți mai scoți cambiile, căci banca nu te mai poate săli, precum nici tu nu poți cere despăgurire, la casă să-ți se întempe daună, dacă n'ai plătit la timp.

De altmintrele ar fi mai bine, ca poporul nostru să se asigure prin niște clădiri mai solide de peatră și cărămidă, sau prin alte însotiri obștești, la cari banii plătiți, și dacă n'ai daună, nu sunt perduți pentru vecie, ci mai curând sau mai târziu se pot întoarce earashi cumva spre binele și folosul tău propriu.

Astfel de însotiri s-ar putea înființa mai în fiecare comună, la cari să fie obligați apoi a contribui toți locuitorii în proporție cu starea lor materială, având să fi despăgubiți la casă de daună prin foc sau pierirea vitelor, tot în aceeași măsură, după cum au și plătit.

Să nu mai aşteptăm deci, ca toți alții să facă cele mai bune și folositoare pentru noi, ci să mai încercăm și noi înșine a face căte ceva: — „Ajută-ți, și apoi Dumnezeu încă-ți va ajuta“, — zice un proverb, la care ar trebui să ne cugetăm și noi mai adeseori.

Din istoria plugăritului (agriculturii).

(Urmare și fine).

Aici la noi în Ungaria, plugăritul încă a trecut prin mai multe schimbări, până în timpul de față. Într-un timp, acesta a trebuit mult să sufere din cauza năvălirii popoarelor barbare, cari nimiceau tot ce le sta în cale, prin sabie și foc. La astfel de ocasiuni locuitorilor le părea bine, dacă și puteau scăpa vieață prin fundul codrilor.

Sub St. Stefan, primul rege al Ungariei, a început să se introducă iobagia, prin aceea, că el a început să dărui nobililor și ostenilor mai vrednici, nu numai anumite moșii de ale coroanei, ci chiar și anumite sate întregi cu locuitori cu tot, cari erau obligați, ca pe lângă moșia lor, să lucre și pe aceea a nobililor, având, ca din productele lor, să mai dea zecea parte (dijmă) și preotilor sau altor slujbași.

Pe lângă toate donațiunile făcute de St. Stefan și următorii lui, în urma atâtorei pustiiri făcute de popoarele sălbatici, totuși a mai rămas mult pămînt de al coroanei (statului) — neocupat. Împrejurarea aceasta a indemnizat pe Geza II., ca la anul 1141 după Christos. să colonizeze aici pe Sași.

Prin colonisarea Sașilor, plugăritul și economia vitelor a luat o altă direcție. Dedați în țeară lor cu mari lipsei și neajunsuri, ei s-au silit să ocupe în noua patrie cât mai mult loc, fie fost acela pădure, pășune, loc arător sau fânaț. De aci ne putem explica foarte ușor și acea împrejurare, pentru că unele comune românești învecinate cu de cele săsești, sunt așa de strîmtorate în păduri și în câmpuri.

Sașii au contribuit mult la înaintarea plugăritului prin aceea, că ei au început să-și împărți câmpurile lor în trei părți sau hotare, dintre cari, o parte o sămînă cu sămănături de toamnă, a doua cu de cele de primăvară, iar a treia se lăsa în ogor. Împărtirea aceasta se mai află în cele mai multe din comunele noastre până astăzi. Sașii însă au început să o părăsă și să primă câmpurile comasate.

Sașii, precum și ceialalți locuitori din fundul regesc, n-au fost supuși iobagiei, plăteau însă și ei din toate produsele dijmă popilor lor.

Scoaterea dijmei dela locuitori pricinuia multe nemulțumiri, cari câte-odată însăcăneau chiar în răscoale săngeroase. Astfel s-au răsculat iobagii la anul 1437/8 sub conducerea lui Antoniu Lungul, fiindcă episcopul catolic din Alba-Iulia silea pe iobagii sei să plătească dijma în bani și nu în bucate, că mai năiente.

Răscoala numită a fost sugrumată cu ajutorul ostășimii, a nemeșilor și Sașilor, iar iobagii au fost în urma aceleia legați de glie, adecă nu se mai puteau muta dela un domn pămîntean la altul. Starea aceasta a durat până pe timpul bunului împărat Iosif II., care le-a dat earashi slobozenie de a se putea muta, când se vedea asupriți.

Iobagia dar, în înțelesul strins al cuvântului, să a început numai dela anul sus numit. Ea a dat mult îndărăt plugăritul, până când să desfășeze cu totul

în cele mai multe state. Aceasta s-a întemplat la anul 1848, adecă la noi mai bine ceva, după un timp de 400 ani.

Ca să vază și plugarii nostri mai tineri de astăzi, sub ce condiție se făcea plugăritul pe timpul iobagiei, lăsăm să urmeze aci pe scurt câteva din acelea:

La început, după o moșie de 40 jugere, plugarul iobagiu era dator să facă în toată săptămâna câte două zile cu mâncarea lui — clacă domnului pămîntean, cu carul sau cu trupul, după cum adecă avea trebuință de el, și a da din toate productele de câmp, una din 10 părți ca dijmă.

Mai târziu s'a mai înăsprit iobagia, de oare ce dacă murea iobagiul și rămâneau după el, câte doi sau patru fecliori, moșia se împărtea între acestia și fiecare din ei trebuia să facă câte două zile în săptămână clacă, prin urmare se făceau câte 108 sau 216 zile pe an, pentru cele 40 jugere de pămînt.

Afară de zilele de clacă, fiecare iobagiu trebuia să mai plătească dela 10—20 fl. bani gata, ca dare pe an domnului pămîntean.

Muierile și fetele iobagilor erau obligate să frâne, peria, peptena, toarce și țese de clacă cânepă sau lâna boierească; tot de clacă trebuiau să mai cearnă și bucatele, să spele hainele și a.

Fiecare iobagiu cu vite trebuia să mai facă pe timpul iernii câte-o călătorie mai lungă cu carul: la moară, tîrg sau după lemne, iar pentru că un stânjen de lemne din pădurea boierească, mai trebuiau făcute alte 30 zile de clacă.

La Paști și Crăciun, fiecare comună iobagească trebuia să dea domnului seu câte un bou gras, pe care vrea să-și-l aleagă din ciurda întreagă, iar primăvara din 10 oi cu miei, una ca dijmă. Tot la Paști și Crăciun, fiecare iobagiu trebuia să dea câte o coastă de porc afumat sau 17 cr, sau câte o găină și 10 ouă, iar la Sân-Georgiu 2 pui, 2 ferdele de ovăz, 200 melci și o bucătă de răsină, pe unde se aflau brazi.

Fiecare comună iobagească trebuia să mai iee dela domnul seu pămîntean încă și câte-o bute două de vin și ori era bun, ori ba, trebuia să-l plătească, după cum să se pună prețul. Pentru pescuit, ghindă sau jir, se punea o taxă deosebită în bani sau zile de clacă și a.

— Uneltele folosite la plugărit pe timpul iobagiei au fost plugul de lemn, cunoscut până în zilele noastre și carul. Acesta însă nu era ferecat cu fer, cum se poate vedea astăzi, ci era întreg de lemn. De aceea obedele roatelor erau lăsate înadins mai pline, ca să nu se glodească așa curând, ceea-ce impiedeca foarte mult mersul regulat al carului.

Dintre sămănături: grâul, săcara, orzul și ovăzul au fost cultivate din timpurile cele mai vechi. Cucuruzul și cartofii însă numai după foamea cea mare dela anul 1815/16, au început să se cultive mai cu de-adinsul. Anume vîzând împăratul Francisc, căt de tare au suferit țările lui pe timpul foamei, a împărțit pe multe locuri semințe din acelea două sămănături, apoi a dat povetă deosebite unor direcțorii și ofițeri dela graniță, despre modul cum trebuie acele cultivate. Unii plugari, vîzând că chiar și direcțorii lor se cuprind cu

cultura și lătirea acelora, le ziceau în glumă: »Neamț, Neamț, Cotrofleanț! (Cartofel-Pflanzer).

Prin stergerea iobăgiei, precum și prin săvârșirea celor mai multe lucruri cu puterea aborului, plugăritul a luat în zilele noastre un avînt foarte însemnat. Ajunge să ne uităm la cele mai multe unele, cari se întrebunțează astăzi la lucrare, ca să ne convingem, ca acelea numai în fabricile cele mari s'au putut face.

În timpul de astăzi stăm în fața unei înaintări atât de însemnate pe terenul plugăritului, încât și plugarii nostri vrînd-nevrînd trebuie să-și poartească economia lor, după această înaintare. Dovadă avem acea împrejurare, că mai în toate comunele noastre s'au introdus plugurile de fer, în locul celor de lemn, apoi mașinile pentru sămănatul și săpatul cuceruzului, pentru îmbălit, cernut și vînturat, ear' pe unele locuri se pot vedea chiar și mașini pentru sămănatul grâului, pentru cosit și adunatul fénului și altele.

Am fost zis mai sus, că Sașii și-au schimbat aproape peste tot locul sistemul celor trei câmpuri, înlocuindu-l cu acela al câmpurilor comasate. Si dacă ei, ca mai puțini la număr și cu câmpuri mari ca ale noastre au făcut-o aceasta, cu atâta mai vîtos va trebui să o facem și noi, de oare-ce suntem mai mulți la număr și avem câmpuri mai strîmte, cari în starea lor de acum abia ne mai pot impăca trebuințele de toate zilele.

Aceasta este pe scurt istoria plugăritului, — istorie, care n'ar strica că să o știe fiecare plugar, de oare-ce cu drept cuvînt se zice, că: »istoria este învețătoarea vieții«.

Ioan Georgescu.

Espoziția de vite în Mercurea.

— Raport special. —

— 6 Noemvrie n.

Duminecă, în 4 Noemvrie n. s'a tînuit în Mercurea, a XI-a expoziție de vite, aranjată de comitetul »Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului«.

Membrii din comitetul Reuniunii d-nii: D. Comșa, pres., Victor Tordășianu, secret. și E. Verzariu, contr. au plecat din Sibiu, pentru a face preparativele de lipsă încă Sâmbătă seara și peste noapte au fost găzduiți de fruntașul comunei, dl George Muntean, ear' vicepres. dl Dr. D. P. Barcianu, însotit și de alți sprințitori ai acestei Reuniuni, au plecat Duminecă dimineața spre Mercurea.

Am ajuns tocmai la timpul potrivit, pe când era să se deschidă expoziția. Locul unde de obicei se tînă tîrgurile de teară din Mercurea, era aproape plin cu vitele poporenilor din Mercurea, Poiana, Rod, Dobârca, Apoldul-de-sus, Apoldul-de-jos, Ludoș, Gârbova, Reciu și Cărpiniș, care de care mai frumoase, ear' harnicii țărani stăteau făloși înaintea vitelor, știind, că azi are să se prețuiască rezultatul muncii sale.

Pe la 10 ore din zi, președintele Reuniunii dl Demetru Comșa, ține o vorbire prin care arată scopul venirii comitetului Reuniunii agricole acolo, precum și rezultatul acestor expoziții, de a face pe plugar să țină vite mai frumoase și de soi mai bun. Arată mai departe mențiunea Reuniunii române de agricultură, ce rezultate a obținut în

de curs de 12 ani de când există și încheie declarând expoziția de deschisă.

Se intregesc membrii absenți ai juriului cu cei prezenti și la insistența dlui V. Tordășianu, secret. Reuniunii, dl Ioan Moța, paroch în Orăștie primește de a fi secretarul juriului. Se purcede la esaminare. Fiecare membru din juriu avea o listă la mână, pe care era însemnat numele esponentului, precum și ce spune și apoi în frunte cu dl președinte mergeau la fiecare vită, o esaminau, țăraniilor li-se spuneau eventualle defecte și se făcea comparație între soiul vitelor espuse. Si acestea se făceau într'un mod atât de instructiv, încât fiecare țărân, când va cumpăra vite știe, care e cea mai bună atât pentru lucrarea pămîntului, cât și pentru folosul ce-l da economului. Un lucru imbuscurător s'a putut constata la expoziție, că adecă, majoritatea vitelor espuse erau de rasa »Pinzgau«, deși nu tocmai curată, cea mai bună rassă de vite. Rassă ungureană (albă) abia mai puteai vedea ici-colo câte una. Peste 300 de vite cornute au fost espuse.

Esaminarea aceasta a ținut până la orele 2 p. m. După aceea, juriul compus din 38 de însi s'a adunat în localul »Cassei de păstrare« la o ședință, în care s'a statorit cine are să capete premiul prim, doi etc.

Finită ședința cu statorarea premiilor, dl președinte a adunat pe toți economii și în propriul seu limbaj popular le-a ținut o prelegere foarte instructivă, despre modul cum au să-și lucreze pămîntul, unelele mai bune și mai practice ce au să le folosească și pe urmă împărtește premiile celor premiați. S'au distribuit 36 de premii în sumă totală de 200 coroane. Când dl președinte le mulțumi pentru că au dat ascultare cuvintelor comitetului Reuniunii, de să se prezintă în un număr așa frumos, nesfîrșite urale de »trăească« isbuină din piepturile celor de fată, la adresa comitetului acestei Reuniuni și în special la adresa președintelui.

Dl protopop Ioan Droc, mulțumește — în numele economilor — comitetului pentru zeloasa conducere a acestei Reuniuni, precum și pentru grija ce o poartă față de bietul țărân, atât de subjugat.

Era la 4 ore p. m. când ne-am așezat la o masă comună. Aici s'au ținut mai multe toaste. Dl Comșa, pentru fruntașii comunei, dl Droc pentru comitet și dl Dr. Barcianu pentru protopretorul care mult se interesează de această instituție, apoi un frumos toast ține dl Ioan Moța, paroch în Orăștie, prin care salută în numele Reuniunii agricole din Orăștie, pe Reuniunea mamă din Sibiu.

Sunt frumoase progresele Reuniunii române de agricultură din acest comitat, păcat că nu se înființează în fiecare comitat căte o asemenea Reuniune, căci e fapt incontestabil că viitorul unei națiuni se asigură numai prin o lucrare continuă, care nu are în vedere numai foloasele personale, ci folosul general al tuturor. Tot asemenea adevărat este, că progresarea pe terenul economic, înțimpă mult mai mari greutăți decât progresul pe alte terene, întrucât aici ai de a face cu elemente, cari nu prea cu drag se pot desbăiera de vechile obiceiuri moștenite dela strămoși și așa ori-ce inovație produce, — în bietul țărân — resens, ba de multe-ori neîncredere față de cei-ce le arată calea spre adevăr. O stim astă cu toții și mai bine o știu conducătorii Reuniunii agricole, despre cari pot afirma, — fără a esa-gera, — că numai oameni cu mâna de fer fiind pot face aceea ce d-lor au făcut în decurs de 12 ani de când există această Reuniune. Onoare lor!

Dorel.

SFATURI.

Alegerea purceilor de rudă.

S'a constatat, că dacă vierul și scroafa vierită au stat în oare-care legătură de înrudire la olaltă, atunci aceasta face un număr foarte neînsemnat de purcei, abia câte unul-doi. De aceea nu e bine a se ține vierul timp prea îndelungat, ca să vină în rudire cu scroafele.

Ce se ține de alegerea purceilor de rudă, s'a constatat, că aceia trebuie aleși dintre cei mai frumoși, mai mânăcăioși și mai blânzi. Frumoși trebuie să fie purceii de rudă, pentru aceea, ca să se poată desvolta din ei niște porci mari și de preț; mânăcăioși trebuie să fie pentru aceea, pentru că numai porcul mânăcăios crește curând și se îngășă ușor, ear' blânzi, trebuie să fie pentru aceea, pentru că atât față de om, cât și față de ceialalți porci, să nu fie prea întărîțăcioși și arăgoși.

Stîrpirea păduchilor la vite.

Pe lângă un nutreț mai puțin nutritor, vitele încă se pot umple de păduchi, cari apoi le strică și slăbesc și mai tare, așa că dacă economul nu le vine mai de timpuriu întrajutor, pot chiar să se și prăpădească. Pentru stîrpirea păduchilor la vite se ceară mijloace fel și fel. Unul dintre acestea este și apa provenită din cartofii ferti, cu care se spală vitele atăcate, cu ajutorul unui petec de postav. Apa provenită din cartofii ferti, conține un fel de argăseală otrăvitoare, de care numitele insecte se prăpădesc cu desăvîrsire. De aceea nu se prea recomandă nici ca nutremînt pentru porci, cum se face la noi îndeobște, că se dă ca lătură la porci. De apa provenită din cartofii ferti, nu se duce nici pérul vitelor, ca de alte leacuri, ce se mai folosesc pentru scopul numit.

Înștiințare.

Dela „Reuniunea română de înmormîntare din Sibiu“.

Aducem la cunoștința doritorilor de a se înscrive de membri la »Reuniunea română de înmormîntare din Sibiu«, că direcționea Reuniunii, în ședință sa din urmă, în vederea scopurilor umanitare, urmărite de Reuniune, a hotărît a înființa pe lângă secțiunea primă, ce numără peste 300 membri o a 2-a secțiune (despărțemînt) cu alți 300 membri. Membrii secțiunii a 2-a, ce se administrează separat și independent de secțiunea primă, solvesc 2 coroane taxă de înscriere și căte 60 bani pentru fiecare casă de moarte, întemplat între membrii acestei secțiuni. Înscrierile se pot face la subscrisul birou în cancelaria consistorului archidiocesan (strada Măcelarilor nr. 45).

Sibiu, 2 Noemvrie 1900.
Biroul direcționii »Reuniunii române de înmormîntare din Sibiu«.

Pantaleon Lucuța,
director.
Victor Tordășianu,
secretar.

CRONICĂ.

Hirotoniri. Înalt P. S. Dl archiepiscop și metropolit Ioan Mețianu, a hirotonit Duminecă, în 29 Octombrie v. a. c. intru presbiter pe clericul absolut Nicolau Chirciu, ales paroch în comuna Almaș-Seliște (tractul Iliei), ear' pe clericul cu pregătire estraordinară Ioachim Triff, intru ipo-diacon.

Hymen. Dl Silviu Andreiu și d-oara Ana Aurelia Giurca își vor celebra cununia lor la 18 Noemvrie st. n. a. c., 3 ore p. m., în biserică gr.-cat. din Rovosel.

Dela "Reuniunea sodalilor români din Sibiu". La fondul pentru cumpărarea unei case cu hală de vînzare pe seama "Reuniunii sodalilor români din Sibiu" au mai contribuit cu câte 20 bani următorii: Învățătorii: George Păcurar, (Tilișca), Ieronim Mărdan, (Gurariului), Terentie Popovici, (Tilișca), Alex. Popa, (Poplaca), Sim. Borțan, (Slimnic), Nicol. Căndea, (Sura-mare), Augustin Herman, (Vale), Ioan Brătilescu, (Boiu), Ioan Vițelar (Poplaca), Ieronim Nemeș, (Cristian), Ioan Hanzu, (Cacova), Ioan Dobrotă, (Sibiel), Aleman Galea, Coman Hambăsan, Serban Cioran, Moise Frățilă, Teofil Căliman, (toți din Rășinari), Simeon Grădinari, notar în Săcădate, Eugenia Grădinari, născ. Marinescu, Eleonoră Grădinari și Emilian Grădinari.

Necrolog. Subscrișii în numele lor și al nenumăraților consângeni cu adâncă durere anunță răposarea preaiubitului și neuitatului soț, socheru, moș etc. oarecând Ioan C. Moldovan, paroch gr.-cat. român de Nyir-Adon V., arhidiaconul districtului Vásad, asesor consistorial etc. întemplată în enervățune la 6 Noemvrie a. c. la 12 ore din zi, în anul 77-lea al vieții, 49 al preoției și 49-lea al fericitei căsătorii, — provezut cu sfintele sacraamente a muribunzilor. Osămintele fericitului s-au astrucat în cimitirul gr.-cat. din loc, la 8 Noemvrie, la 9 ore a. m. Misa pentru repausul adormitului s-a celebrat în 9 l. c., la 8 ore. Fie-i memoria binecuvântată! Vasiliu Ilinczki, preot gr.-cat., ca ginere; Vasiliu Ilinczki, Irina Ilinczki, Dr. Georgiu Mathé, ca nepoți; Iuliana Popp, ca soție; Elisabeta Moldovan văd. Mathé, Maria Moldovan văd. Leucuția, ca vere; Helena Pop văd. Călciumariu, ca fină; Helena Călciumariu măr. Vancu, ca nepoată.

— Sfășiați de durere vestim tuturor cunoșcuților, prietenilor și colegilor, că fiul nostru Ciprian Potcoavă, student de anul II-lea la facultatea de silvicultură din Semniț, nu mai este între cei vii. Atotputernicul D-zeu s'a inducat să-l chemă la odihna de veci, luanându-l din mijlocul nostru în 25 Octombrie st. v. în etate de 23 ani, împărtășit fiind cu sfintele taine. Rămășițele lui pământești s'au așezat spre vecinica odihnă în 27 Octombrie st. v., la 2 ore p. m. Jalnicii părinți Ioan Potcoavă și soția.

— Paul Smeu, căpitan ces. și reg. în pensiune, a răposat Marți, 6 Noemvrie n. la Viena, în etate de 54 ani, făcându-i-se înmormântarea Vineri, 9 Noemvrie, după ritul gr.-or. român. E deplâns de copiii sei, rămași orfani: Paula, Traian, Aurelia și Valeria Smeu.

— Subscrișii cu inima înfrântă și plină de durere anunță tuturor rudeniilor, amicilor și cunoșcuților incetarea din viață a preaiubitului lor George Gașpar, preot gr.-or. român și asesor consistorial, care după un morb înde lungat, provăzut cu sfintele taine, și-a dat blandul suflet în mâinile Creatorului, Marți, în 24 Octombrie (6 Noemvrie)

1900, la orele 10 din noapte, în al 67-lea an al vieții și al 43-lea an al fericitei sale căsătorii, servind în comuna Crișova 42 de ani la altarul Domnului. Înmormântarea i-să făcut în 26 Octombrie (8 Noemvrie) 1900, la orele 1 d. a. în comuna Iablanița. Fie-i somnul lin și memoria binecuvântată! Elena Gașpar născ. Dorca, ca soție; Constanța Tatuțu n. Gașpar, ca fiică; George Tatuțu, ca ginere; Nicolae Bireescu și soția Ecaterina, Vasile Cornia și soția, Iuliana, ca cununăți; Sofia Gașpar, ca noră de nepot; Traian, Cornelia, Octavia și Nastasia Gașpar, Coriolan, Vasile și Dr. Alex. Bireescu, Liviu, Pompeiu, Lazar, Areata, Iuliu și Rosalia, ca nepoți.

Dl Dr. Valer Morariu, avocat, a deschis cancelarie advocațială în Maria-Radna.

Parastas. Joi, în 8 Nov. n. 1900, în ziua de Sf. Dumitru s'a servit parastas în biserică gr.-cat. din Feneșul-săsesc pentru repausul sufletului lui Demetru Caian, fost preposit în Blaj și ziditorul bisericei gr.-cat din acea comună, fiind tot această sărbătoare și hramul bisericei.

Atentatorul contra Șahului Persieei. A fost osândit în 10 l. c. la muncă sălnică pe viață. Atentatorul se numește Salson, e anarchist și a încercat să ucidă pe Șahul, la Paris, în 31 Iulie. Atentatul n'a succes și Salson a fost arestat. Peractarea din 10 l. c. a fost scurtă și fără incident. Salson a ascultat sentența, fără să grăiască un cuvânt măcar; el se consideră de un martir al propagandei anarchiste.

Asigurarea regelui Sérbiei. Din Viena se scrie, că regele Alexandru al Sérbiei a scris unei fruntașe societăți de asigurare, că ar dorî să se asigureze pentru suma de $1\frac{1}{2}$ milioane franci. Societatea i-a respins ofertul. Motivul acestei respingeri este, că societățile de asigurare nu asigură bucos capetele încoronate. Cu deosebire dela asasinarea regelui Umberto, care a costat pe o societate de asigurare suma de 3 milioane, societățile se feresc cu dinadinsul de asigurările domitorilor.

Omor în adunarea unei reprezentanțe comunale. În comuna Nagy-Loth din comitatul Comaromului s'a ținut zilele trecute adunarea reprezentanței comunale. Judele Dioissy la peractarea unui punct își susținea cu încăpăținare punctul seu de vedere. Membrul Borsányi era de altă părere și de aceea combătea pe Dioissy. Discuția a devenit vehementă și intru atât l-a infuriat pe judele, încât s'a sculat dela masa presidială și apropiindu-se de Borsányi i-a tras un glonț de revolver. Borsányi a murit momentan. Judele a fost escortat de gendarmi.

Jăfuirea bisericei din Zlaști. În noaptea din 23 spre 24 Octombrie n. un răufăcător spărgând zidul și scoțând grăile de fer dela fereastra bisericei gr.-or. din Zlaști a intrat pe fereastră în biserică și stricând zarul lădiței în care se păstrau banii bisericei a furat 30 coroane, bani adunați cu discul și singurul venit al bisericei.

Ocolul pământului în 33 de zile. Când va fi gata linia transsiberiană, ocolul lumii va putea fi făcut în 33 zile, și eată cum: O zi și jumătate drumul dela Brema până la Petersburg; 10 zile dela Petersburg până la Vladivostok; 10 zile distanța Vladivostok - San-Francisco; 4 zile și jumătate pentru a merge dela San-Francisco la New-York; 7 zile distanța New-York - Brema.

Pentru „masa studenților dela gimnasiul român gr.-or. din Brad“ au dăruit spre măngăierea sufletului lor, onorabilă doamnă: Sabina Preda n. Andreica și on. domn Dr. Basiliu Preda, adv. în Câmpeni, ea vecină coroană pentru pomenirea eternă a memoriei mult iubitei și regretei mame resp. soacre »Carolina Andreica n. Palade sumă de 100 cor., una sută coroane. În numele elevilor săraci, cari vor beneficia de fructele acestui capital, primească marinișoșii și înstrăinări dăruitori condolență simțită și totodată și profundă mulțumită, căci și în casuri de durere nu și uită de o instituție atât deumanitară! Vasile Boneu, profesor.

Din Ciuciui (diecesa Aradului) ni-se scriu următoarele: În 15 Octombrie v. a. c. s'a sfînțit biserică de nou edificată din comuna Ciuciui (diecesa Aradului), prin Reverendul Domn protopop tractual Ioan Groza și încă 11 preoți celebranți.

În decursul liturgiei a cântat un cor bine instruat al lui Mihaiu Vidu, invățător în Hălmagiu, căruia se cunoscă toată lauda pentru aranjarea corului cu băieții sei de școală. Comuna bisericească a dat un banchet la care au luat parte vre-o 65 persoane, în decursul prânzului s'au ținut toaste, primul toast l-au ținut Reverendul Domn protopop Groza pentru episcopul diecean, părintele Nicolae Balta a toastat pentru protopresbiterul tractual Groza, ear' invățătorul Ioan Popescu din Hălmagel a vorbit pentru preotul locului Balta. Notarul cercual Ionescu a toastat pentru oaspeții ce ne-au onorat cu venirea lor la actul sfînțirii, preotul locului Nicolae Balta a mai vorbit și pentru dl avocat Dr. Stefan Pop din Arad, care a câștigat prin un proces pe partea bisericei din Ciuciui sumă de 6400 coroane, contribuind această sumă foarte mult la edificarea bisericei. N.

Sfîrșitul lumii. O știre din Londra semnalează o curioasă emigrare. Este vorba de așa numiții Iamreliți, cari formează în India o sectă religioasă cu totul deosebită. Bizuiți pe spusele unuia din preoții lor, care a declarat, că sfîrșitul lumii e apropiat, Iamreliții se pregătesc să emigreze în Scoția. El au de gând să se urce pe munții scoțieni, căci cred, că de acolo vor trebui să se sue în cer, în ziua hotărâtă pentru sfîrșitul lumii.

Atentat contra unui spital. Boltavii din spitalul călugărilor de Craiova au fost apucați de o panică grozavă în urma unui atentat săvîrșit contra spitalului. Călugărul Boriskó s'a certat cu conducătorul spitalului. Ca să-și răsbea pe conducător a voit să arunce în aer întreg spitalul. A luat un chilogram de praf esplosiv, l-a pus în o sticlă și apoi l-a aruncat în cuporul unei chilii. Praful a explodat cu o groaznică detură, în urma căreia s'au spart toate ferestrele întregului spital. Boriskó după săvîrșirea atentatului și-a depus rasa de călugăr și s'a anunțat singur la tribunal.

Cununia cărunților. În comuna Tăuți, lângă Cluj, în 11 l. c. s'au cununat doi moșnegi. Mirele Mitru Irimies e de 60 ani și mireasa Maria Murșan din Suceag de 61 ani. Ei! Cum să nu spezeze cei tineri viață fericită, când acești moșnegi de acum înainte își așteaptă fecirea?

Se caută un practicant, eventual un scriitor, Român de naștere, pentru notariatul comunei Seliște. Pentru informații să se adreseze doritorii de a ocupa acest post dlui notar Nicolae Hențu în Seliște.

Cele mai mult discutate lucruri sunt acum căsătoria moștenitorului nostru de tron, a cărei înarticulare s'a discutat 2 săptămâni în dietă, ear' în lumea mare privirile sunt atințite cu deosebire la întemplierile din China.

Și din cauza aceasta recomandăm tuturor »Călindarul Poporului«, pe 1901, de oare-ce în el, la Răvaș, se arată, între alte întemplieri de peste an, și începutul și desvoltarea acestor lucruri și starea lor până azi și se dau atât portretul moștenitorului și al soției sale, cât și ilustrații din China.

Peste tot, »Călindarul Poporului« pe 1901 are ilustrații foarte frumoase și un cuprins bogat și de mare folos oamenilor dela sate. Prețul este 20 cr. și 3 cr. porto și se poate comanda dela noi (Sibiu, strada Poplăcii 15), precum și la alte librării.

Gasparides Victor. Acest nume e cunoscut la România de pe Murăș, Tărnavă și Câmpie. Purtătorul lui este un »domn«, care acum de curând a făcut multe mirozenii prin ținuturile amintite, amenințând pe oameni și pe unii preoți de ai nostri, cu scop de a stoarce bani, mâncare etc. dela ei. Poporul povestia minuni despre el, zicând că e Antichrist și credea, că gendarmii nu-l pot prinde. Afle acum, că coconul Gasparides a fost prins în Iernut de gendarmi și acum șede la umbră, având să și deo seamă de năzdrăvăniile sale.

Un cas trist și infiorător a avut loc zilele trecute în baia de granit de pe teritorul bisericei din Morlaca, după cum ni-se scrie de acolo, și anume: tinerul fecioră de 11 ani, Gregoriu, fiu al cassarului comunal Simion Bocuțiu din Morlaca, care dimpreună cu alți lucrători transportau peatră cu căruțul pe drumul cu sine condus pe deasupra băii, fiind căruțul a picat de pe sine și a fost aruncat în aer pe stâncă la vale dela o înălțime de 300 metri frângându-i gâtul, capul și picioarele. Sérmanul când a ajuns la poala stâncii era deja mort. Această tristă întemplare a umplut de spaimă pe toți lucrătorii din baie și aceasta cu atât mai virtos, căci nenorocitul a fost unicul fiu la părinti.

Regină curajoasă. Regina Portugaliei, Amalia, se primbla zilele trecute pe malul mării la Arcaes. Deodată văzu, că o luntre, în care se aflau doi oameni, se returnă și oamenii erau în pericol să se înecă. Regina, cu mare curaj a sărit în mare și i-a salvat pe ambi.

Capitala cea nouă a Chinei. Împăratul și împărăteasa s-au mutat la Singanfu, oraș cu un milion locuitori. Aceast oraș se află în provinția Ŝen-si, care împreună cu vecina ei Ŝan-si, e țeară de obârșie a Chinezilor. Ŝen-si e muntoasă și în Tapaișan ajunge la 3700 metri înălțime. Singanfu e înconjurat de zid înalt de 12 metri, formând un pătrat. Sunt patru porți și o mulțime de tunuri pentru pază și apărare. Greutatea de a pătrunde până acolo dela țerm e foarte mare. De când cu răscoala Taipingilor sunt o mulțime de ruini. Palatul împăratesc e înconjurat și el cu un zid deosebit. Singanfu împreună cu Taiyuanfu din provinția Ŝan-si sunt centrul întregului comerț en Asia-centrală: ceaiul, zăharul, reventul, moscul, plante medicinale, opiu și blănurile, aici se adună și se înmagazinează. Împărăteasa e încă la Taiyuanfu. Orașul are un muzeu arheologic bogat și inscripții vechi de două mii de ani. În el locuiesc la 50.000 de Mohamedani, cari au opt moschee.

Tren în flacări. Nedescrisă frică a cuprins pe călătorii ce erau Vineri noaptea pe trenul dela Dobrițin—Sătmărt. Când trenul a părăsit gara dela Sanislău un vagon a luat foc. Cu mare greutate au condus trenul îndărăt în gară. Mai mulți călători au rămas răniți din îngrămadirea ce s'a făcut la esiri. Vagonul abia a putut fi sfâns. Focul s'a iscat din frecarea osiilor, ce nu erau de ajuns unse.

Cas de moarte. Marți dimineață la orele 8 a răposat văduva Eva Dozsa născută Serban, soție de păpușă în Sibiu.

Dare de seamă și mulțumită publică. Subscrisa pe această cale aduce mulțumită onoraților domni și locuitorii din Colnic, cari au binevoită contribuție la colectă făcută pentru procurarea taberelor din istoria naturală și a altor registre pe seama școalei de fete din Colnic. Acești binevoitori sunt:

George Crăciun, notar și președinte al com. paroch. 5 coroane; Iosif Ieremia preot, Petru Ieremia, preot, câte 1 cor. 50 bani; Traian Băies, vicenotar 1 cor.; Măria Drăgan, învățătoare 5 cor.; Costa Careba, epitrop, Ioan Crina, epitrop, Ioan Todor, epitrop, Petru Lațcu, crănic, Ioan Voin, jude, Ioan Lupșa, vice-jude, George Corbu, jurat, George Popa, jurat, Traian Pau, jurat, Moise Todor Mărian, Ioan Glavă, codrean, câte 1 cor.; Adolf Salinschi, neguțător 2 cor.; Moise Crina Bițu 1 cor. 50 bani; Ianăș Crina, Simeon Opra, Ioan Crina Bițu, Trăilă Românu, Petru Lațcu Bagiu, Ioan Oancea Opra, Ioan Trușan Păuța, Trăilă Păuța, Dănilă Vuc Doina, Tulbure Oancea, Moise Petrica Bălu, Petru Găscă Miță, Iacob Petrica, Moise Glavă Moje, Moise Truică, Ioan Lațcu Bugaru, Ioan Meda Ogrin, Ioan Meda Ogrin dela deal, Nicolae Maghet, Ioan Voin Popa, Trăilă Todor Mărian, Ionică Petrica, George Corbu Târșu, Ilie Uzum, Trăilă Lupșa, Petru Mătu Meilă, Ioan Bărlea, Moise Românu, Petru Ioan, Ioan Voin Voica, Ioan Păuța Pascu, Trăia Gherboi, Petru Micloșină, Efta Olariu, Ianăș Păuța Brânză, Petru Lațcu Merta, Moisă Beclineagă Nicoară, Ioan Gherguță, Ioan Todor Mărian, Petru Lucaci, măsar, Petru Găscă Ușter, Ioan Pirtoni Taibă, George Mătu, Petru al Măriei Crina, Constantin Lucaci, Trăia Lepa, Moise Păiuș, Ioan Bulzu, Luca Petrica Tagu, câte 1 cor.; Livia Pantici, neguțătoare 25 bani; Cornel Popoviciu, neguțător 20 bani; Măriuța Vida 40 bani; N. N. 40 bani; Ilie Ienciu Necșa 60 bani; Traian Crina 20 bani; Ilie Negru, Mărtin Rus, câte bani; Ioan Popa, Maria Vuc, corepeștiitori, Elisaveta Găscă Ușter școlărită, Floare Antilă, școlărită, Ruja Roșu, școlărită, Maria Pascu, școlărită, câte 20 bani; Elisaveta Crina, școlărită 40 bani; Maria Gherguță, școlărită, Anuța Gherguță, corepeștiitori, Iconia Todor, școlărită, Iconia Vuc, corepeștiitori, Elisaveta Ioan, corepeștiitori, Silvia Voin, corepeștiitori, Anica Mătu, corepeștiitori, Petruța Careba, corepeștiitori, Elisaveta Glavă, corepeștiitori, Valeria Beclineagă, corepeștiitori, Elisaveta Micloșină, corepeștiitori, Maria Micloșină, școlă, Iconia Rus, corepeștiitori, Iconia Mătu, corepeștiitori, Mărgărie Românu, corepeștiitori, Elisaveta Todor, școlărită, Scumpina Todor, școlă, Versavia Bărlea, școlă, Elisaveta Miță, școlă, Versavia Lațcu, școlă, Elisaveta Beclineagă școlă, Iconia Ienciu, școlă, Maria Crina, școlă, Maria Drăgoiu, școlă, Măria Ienciu, școlă, Iconia Beclineagă școlă, câte 20 bani. S'a colectat prin subscrisă 87 cor. 40 bani. Dintre cari s'a spesat pentru scopul mai sus arătat 83 cor. 40 bani, iar restul de 4 cor. se va întrebuița pentru procurarea cărților pe seama bibliotecilor dela clasa de fete deja înființată ear' prin colectă în anul 1899. Maria Drăgan, învățătoare.

Strada Heine. În revirul V. Margareten al Vienei se află o stradă Heine. Comitetul districtual a decis să se înainteze primăriei o petiție, în care cere, ca numele strădei să se schimbe, anume să nu mai fie numită cu numele lui Heine, care deși a fost poet de renume, dar e Jidan, ci să i se dea numele lui Vogelsang. Baronul Vogelsang a murit acum 6 ani, a fost scriitor social-creștin și colaborator la »Vaterland«.

De vînzare se află tătarcă de mături, anume peana, în cantitate mai mare sau mai mică. Negustorii, cari doresc să cumpere, să se adreseze la Ioan Rechitean, comerciant în Vucovar (posta Niczkyfalva).

Convocare. Desp. »Morlaca« apartinător Reuniunii învățătorilor gr.-cat. din archidiocesa de Alba-Iulia și Făgăraș în sensul §-ului 21 din statute își va finanța adunarea de toamnă la 24 Noembrie st. n. a. c., 10 ore a. m., în școală gr.-cat. din Fildul-de-mijloc.

La această adunare sunt invitați cu toată stima membrui ordinari și ajutațorii, on. domni preoți, precum și toți binevoitorii și sprințitorii învățământului poporului. Programul e bogat și variat.

Activitatea „Reuniunii inv. gr.-cat. din archid. de Alba-Iulia și Făgăraș“. Numai câțiva ani sunt decând s'a înființat această Reuniune și urmele ei deja se văd în cele mai multe despărțeminte. Să sperăm deci, că cu timpul nu numai în unele, ci în toate despărțemintele se vor vedea urmele, căci e înțină Reuniunea și spre ce a mai imbrătrânit tot mai bine vom observa, că e la nivoul chemării sale și că produce fructe imbelisugate.

Cu ocasiunea adunării generale din ăstăzi comitetul central al acestei Reuniuni și-a prezentat raportul seu și în legătură cu acesta s'a publicat și în »Foaia școlastică« raportul, va să zică darea de seamă despre activitatea despărțemintelor. Ca și cetitorii »Foi Pop.« să fie informați despre starea acestei Reuniuni, îmi permit a spune următoarele:

Reuniunea inv. gr.-cat. din archidiocesa gr.-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș numără 26 despărțeminte, anume: 1. Despărțemântul Aiud, care are 19 membri ordinari; 2. Alba-Iulia are 14 membri; 3. Almaș cu 11; 4. Aries 11; 5. Bia 15; 6. Blaj 18; 7. Catina 23; 8. Cluj 32; 9. Dărgea 20; 10. Ernot 14; 11. Fărăgău 23; 12. Giurgiu 14; 13. Iașfalău 6; 14. Indol 15; 15. Ludoș 14; 16. Mediaș 15; 17. Morlaca 27; 18. Murăș 12; 19. M. Uioara 13; 20. Pogăceaua 18; 21. Reghin 21; 22. Rosia 10; 23. ebeș 14; 24. ibiu 30; 25. Turda 17; 26. Făgăraș 31; așadar la olalătă această Reuniune are 455 membri ordinari.

Amintesc, că membri fundatori are 14; iar ajutațorii 86.

Cel mai liniștit banchet. În Buda este să fiuțit un banchet, la care n'a răsunat nici un toast, nu s'a auzit nici o glumă, nici o vorbă chiar. Unic în felul lui a fost acest banchet, căci doar a fost banchetul surdo-mușilor. Au fiut și acești nenorociți un banchet că să sărbzeze împlinirea alor 5 ani de când și ei își au asociația lor, care în casă de lipsă îi ajută cu bani pentru întreținere. Când s'a adus friptura pe masă totuși s'a ridicat un surdo-mut și cu largi gesticulații a tălmăcît colegilor lor, de sigur vre-o bineventare. După el au urmat alții mulți cari au toastat, tot prin gesturi. Si se vede că ei între ei se înțelegeau perfect căci au petrecut, în voe bună până noaptea târziu...

O luptă săngheroasă între Tigani. Zilele trecute s'a întemplat în satul Wendenmark din Altmark o luptă săngheroasă între Tigani. O caravană compusă din 12 căre sosise în fața ospătăriei din sat. Certurile, care existau de multă vreme între două familii, au avut ca rezultat o bătaie crâncenă, la care s'au întrebuit revolvere, săbii, ciomag și tot felul de instrumente primejdioase. Furia femeilor care se băteau era de nedescris. Un bărbat a fost bătut de ele cu oale și alte vase de bucătărie, până când a căzut jos aproape mort; un alt Tânăr a fost rănit de un glonț de revolver. Abia când soșii primari cu mai mulți gendarmi, lupta săngheroasă se sfârși. Tânării își încarcă repede răniile pe căre și familiile combatante o luară la fugă în două direcții opuse.

Statistica emigrărilor. Datele despre emigrările din anul trecut ne dau un tablou însășimentator, căci nu mai puțin decât 37.193 este numărul celor ce și-au lăsat pustie casa și moșia părințescă și s'au dus în țări străine... Cei mai mulți au emigrat în America și România. După naționalitatea socotită, cei mai mulți emigranți sunt Slovaci (44%), apoi Unguri (25%) și în fine urmează Români, Nemți, Rutenii și Sârbii. Socotite din punctul de vedere al popularisării, emigrările au păgubit mai mult pe Slovaci și Ruteni, apoi pe Români și Nemți și în fine pe Unguri și Sârbi. După ținuturi socotită, emigranții cei mai mulți au fost din dreapta Tisei și din Ardeal. Mai puțini au emigrat din stânga Tisei și dintre Dunăre și Tisa. Dintre emigranți 5259 s'au reîntors în țară — mai ales în urma situației grele din România.

Peste durerile de cap trec oamenii cu voe bună și umor. Mult timp însă aceasta nu poate dura, îndeosebi când e vorba de dureri reumatice, ghică și boale de nervi. Ni-se atrage deci atențunea asupra unui mijloc și asupra acestor dureri, care ni se pare vrednic și recomandat. Acestea sunt fluidul preparat de farmacistul și furnisori de curte Ioan Francisc Kwizda în Korneuburg lângă Viena, și e dovedit ca bun mijloc dietetic și contra scriturilor, împenirea vinelor și musculaturii, frânturilor, sgârciurilor, apoi la întărirea prealabilă și după străpăte mari, măsururi lungi, etc. Numeroase atestate despre efectul preparatului stau la dispoziția interesaților. Detailuri pe pagina a patra.

APEL

către colegii, care am absolvat cursurile teologice în Iunie anul 1889 în seminarul Andreian din Sibiu.

Conform obligământului luat asupra noastră în 28 Iunie 1889, folosindu-ne de increderea iubișilor colegi, subscrise ne luăm voe a face apel la toți colegii nostri de odinioară, a le atrage atențunea asupra obligământului luat la despărțirea noastră și a-i convoca prin aceasta la întrunirea colegială statutoră pe 30 Noemvrie v. 1900 în seminarul Andreian din Sibiu.

Răhău-Sohodol-Moeciu-l-inf.
8/21 Octombrie 1900.

Nicolae Căpinisan, Dem. Goia,
paroch.

Georgiu Enescu,
paroch.

POSTA REDACȚIUNII.

Bucerdea - vinoasă. Starea ce ne-o trimiți numai la rubrica »Din public« o putem publica și cu iscălitura d-tale. Scrică-ne că o iscălești? Dacă da, o publicăm în nrul viitor.

I. R. în V. Nu știm unde poti vinde tătarca. Am dat azi o știre.

Pentru redacție și editură responsabil: Andrei Baltes. Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe acțiuni: Iosif Marshall.

A apărut și se află de vânzare la »Tipografia«, soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

„Reuniunii sodalilor români din Sibiu“, cuprinsând unele date dela intemeierea ei până la 31 Decembrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 cor. 20 bani, cu porto postal 1 cor. 40 bani

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călindarul Poporului

pe anul comun

1901.

Prețul 40 bani + 10 bani porto.

Vânzătorilor li-se dă rabat cuvenit.

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA“

| intemeiată la anul 1868 |
în Sibiu, str. Cisnădiei nr. 5 (edificiile proprii),

asigurează în cele mai avantajoase condiții:

contra pericolului de foc și explozie

edificii de ori-ce fel, locuințe și clădiri economice, magazine de mărfuri, mașine agricole, mobile, vestimente și rufe, cără și vite de tot soiul produse de câmp și de recoltă etc. etc.;

asupra vieței omului:

în toate combinațiunile conform tabelelor sale foarte variate ca asigurări simple pe casul de moarte, asigurări mixte cu termin, asigurări de copii, de zestre, rente viagere, asigurări cu platirea de două-ori a capitalului, și cu polițe libere de premii etc.

Asigurări poporale fără cercetare medicală (sistem german).

Asigurări pe spese de înmormântare cu solvire imediată.

Fonduri de rezervă și de garanție specială:

1,400.000 coroane,

plasate în scrisuri fonciare și în siguranțe pupilare.

Active cu finea anului 1899: 2 milioane 185 mii coroane.

Stocul asigurărilor:

Valori asigurate contra incendiului:
64 milioane coroane.

Capitale asigurate asupra vieței:

9 milioane coroane.

Dela intemeiere institutul a solvit:

2,825 645 cor. 62 bani pentru daune de foc și 2,498.042 cor. 10 bani capitale asigurate pe viață,
total: 5,323.687 coroane 72 bani.

Oferte și orice informații se primesc prin Direcție în Sibiu, la agenturile principale în Arad, Brașov și Timișoara, la agenții generale din Cluj și Budapesta, precum și la reprezentanții speciali în toate comunele mai mari.

Prospecte și tipărituri gratuit și franco.

Direcția în Sibiu,
str. Cisnădiei nr. 5, etajul I., curtea I.

Advocatul
Dr. Alexandru N. Străvoiu
 și-a deschis cancelaria advocațială
 în Sebeșul-săesc, Piața-mare

Nr. 15.

[61] 2-3

Nr. 1113/900

[59] 3-3

Publicațiune.

Din partea subscrisei primării comunale prin aceasta se aduce la cunoștința publică, că în 25 Noemvrie st. n. a. e., la 2 ore d. a., se va vinde pe cale de licitație publică, moara comunala provzută cu 2 petri. Moara este așezată la mijlocul comunei, afară de aceea cumpărătorul va pute să-și edifice și un joagăr, pentru care dreptul este deja câștigat din partea comunei.

Prețul morii face 3200 coroane.

Sibiel, 28 Octombrie 1900.

Primăria comunala:

Aureliu Hatiegan, Oprea Costandei,
notar. primar.8 medalii de aur.
19 medalii de argint.**Fluidul lui**

Marca șerpe.

Dovedit de mult timp ca mijloc bun cosmetic (*frecare*) pentru întărire vinelor și mușchilor corpului omenesc.

Prețul:

1/1 flacon cor. 2.—

[32] 7-15

Veritabil numai cu marca de mai sus se capătă în toate farmaciile drogueriei.
Deposit principal:**Farmacia cercuală, Korneuburg lângă Viena.**8 medalii de aur.
19 medalii de argint.**Kwizda.**

Fluidul turistilor

Folosit cu succes la înărtiri și recăștigarea forțelor după ture mai mari din partea turistilor, bicicliștilor și călăreților.

Prețul:

1/2 flacon cor. 1.20.

scutite prin lege.
Marca de text, eticheta și emballajul

MARGARETA MODLOVAN.

Din
tainele
vieții.

29 de novele și schițe.

Prețul 2 cor., plus 10 bani porto.

Se poate procura dela

Librăria
W. Kraft.

A apărut!

Magazin de fabrică**de oroloage, juvele, tot felul de articole de aur și argint,****JULIUS ERÖS**

Strada Cisnădiei nr. 3. Sibiu. Strada Cisnădiei nr. 3.

(Edificiul „Transilvania”).

Fiecare obiect de aur sau de argint e esaminat și probat din oficiu și pe fiecare bucată se poate vedea exact proba oficioasă (marca oficioasă); eu garantez în scris pe doi ani pentru mersul bun al oroloagelor mele. Toate comandele le efectuo imediat, pe lângă rambursă sau trimitere antidelativă a prețului, cu îngrijire.

Reparaturi de tot soiul se executa bine și conștientios.

Nr. 1.
Orologiu de argint remontoir, pentru dame; 30 mm. diametru, cu capac de argint, calitatea bună fl. 6.75, cu cerc de aur fl. 7.50, de oțel negru oxidat fl. 6.50.

Nr. 3.
Orologiu cilindru-rem. de argint, 48 mm. diametru, cu placă de cifre în email albă ori colorată cu roată ovală, arătător de secunde, construcție bună solidă, fl. 6.75.

Nr. 4.
Orologiu cil.-rem de argint, 48 mm. diametru, cu capac dublu, în toc gravat frumos, sorte tari, I. fabricat fin fl. 8.75.

Nr. 5.
Orologiu anker-rem. de argint, 50 mm. diametru, capac dublu, 3 capace de argint, 15 rubine, cu cerc de aur, fabricat fin, din sorte mai tari fl. 11.50, cu construcție cil.-rem. fl. 9.50.

Nr. 6.

Orologiu de dame, rem., de aur de 14 carate, 30 mm. diametru, luciu ori gravat, în formă ovală, arătător de secunde, cu placă de cifre albă, emaiată, I. calitate, fl. 4.50, cu capac dublu fl. 5.80. Lanțuri de nikkel cu compas ori cheie 30, 40, 50, 60 cr.

Nr. 2.
Orologiu anker-rem. de argint, 50 mm. diametru, cu capac dublu, toc guiloș ori gravat, 3 capace de argint, 5 rubine, sorte tari, I. fină Uraniawerk 15 rubine, fl. 12.50.

Nr. 7.
Orologiu cilindru-rem. de argint nou, 48 mm. diametru, luciu ori gravat, în formă ovală, arătător de secunde, cu placă de cifre albă, emaiată, I. calitate, fl. 4.50, cu capac dublu fl. 5.80. Lanțuri de nikkel cu compas ori cheie 30, 40, 50, 60 cr.

Prospecte bogat ilustrate gratis și franco. Spedări cu rambursă ori pe lângă trimiterea înainte a prețului.

Marce postale din toate țările în plată.

[44] 49-52